

и везира. Подлежаще: *азъ*, 1-о лице; сказуемо: *сжмь богатъ и прѣбогатъ и отъ Царя и везира*, изяв. накл. наст. вр. 1-о лице.

3-е прѣдложеніе: *Пустилъ Царя-тѣ три хаберы.* Подлежаще: *Царя-тѣ*, 3 лице; сказуемо: *пустилъ три хаберы* — изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 лице.

4-о прѣдложеніе: *ми го зехъ Богатъ Ива.* За подлежаще ся подразумѣва: *Царскы хора*, 3 л.; сказуемо: *ми го зехъ богатъ Ива*, изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 лице.

6. Измѣненіе на сказуемо-то по лица:

1-о лице: *азъ си учъ урока, нья си учимъ урока;*

2-о лице: *ты си учишь урока, выя си учите урока;*

3-е лице: *Той си учи урока, тія си учать урока.*

7. Да кажатъ во всичкы-тѣ лица слѣдующи-тѣ прѣдложенія:

Азъ отваждамъ да играмъ, — Ты ще идешъ на лозю-то. — Той чете Българскъ Исторіѣ. — Братъ ми ся учи да пѣе. — Нья пишемъ. — Выя не умѣете да пишете. — Дружина-та си научихъ урока.

8. Кажете въ нѣколко прѣдложенія за себе:

1) Что правите вутринъ и вечеръ,

2) Что умѣете да правите добръ,

3) Что сте дѣлжны да правите камъ ваши-тѣ родители, воспитатели, учители.

9. Кажете нѣкому отъ ваши-тѣ другари:

1) Что прави той сега,

2) Что не умѣе той да прави,

3) Какъ трѣбва да веде себе си въ класса-тѣ.

10. Напишете нѣщичко за прѣдметы-тѣ, които ся намиратъ около васъ.

§ 8.

ЗА БЕЗЛИЧНО-ТО ПРѢДЛОЖЕНІЕ.

1. Въ прѣдложеніе: *сжмнува ся*, нѣма подлежаще, а едно само сказуемо.

Прѣдложеніе, въ което е неизвѣстно подлежаще-то, ся нарича *безлично*. Прѣдложеніе: *сжмнува ся*, е безлично, защото не ся знае, кое му е подлежаще.

2. Мрѣкнува ся—свѣтка ся—гърми—трѣбва да бждемъ опазливы.